

Larisa Pivna

ROJSTNI DAN

danes
ob polnoči
nihče ne spi

prišel je
novi dan
prvi dan
v letu

prvi dan
je tvoj
rojstni dan.

le kdo
ga praznuje
na onem
svetu

HIPOTEZE

če bi bila kamen
bi me zlizala voda
če bi bila drevo
bi me posekal človek
če bi bila mačka
bi pes lajal name
če bi bila trava
bi me pokosili
če bi bila jajce
bi me pojedli

Draga Potočnjak

NISEM LEPA VIDA

če bi bila kamn
bi me zlizala
voda
če bi bila drevo
bi me posekal
človek

če bi bila trava
bi me pokosili
če bi bila jajce
bi me pojedli

le kdo
ga praznuje
na onem
svetu

danes
ob polnoči
nihče ne spi

prišel je
novi dan
prvi dan
v letu

prvi dan
je tvoj
rojstni dan.

le kdo
ga praznuje
na onem
svetu

AMERIJE

le kdo
ga praznuje
na onem
svetu

če bi bila zrak
bi me umazali
če bi bila zvezda
bi sijala

ko bom živela
bom pisala
samo vesele pesmi

smejala
se bom zares
ne s trdimi usti

plesala
bom do neba

ljubila
bom brez konca

rodila
bom srečne otroke
najlepše na svetu

vse bo
kot mora biti
samo še umreti moram
pa bom živela

MRENA

mrena mi raste čez jezik
kar bi povedala, ne smem
da ne užalim
bledega jutra ljudem
ki čakajo sonce
da ne pokvarim
našminkanih obrazov
v strtih ogledalih
da ne odvijem
srečnih koncev
ki se utapljajo
za obzorjem
da ne ubijem
nežnih misli
ki rastejo
nad mrtvim morjem

nisem več
obraz in telo

zdaj sem
žalost plesniva

nisem več
kosti in meso

zdaj sem
žalost črviva

a

nisem več
sama

zdaj imam
zemljo v grlu

OGLEDALO V SENCI

Večkrat grem kot pridem k tebi,
ledene sence me ustavljajo na poti,
hlad njihovih oči me zmoti,
da stresem se in stisnem k sebi.

Zakaj mi pot korake šteje,
zakaj tod mimo je zavila;
ne vem, sem kaj narobe naredila,
zakaj ta senca se reži in smeje,

ne vem, kdo je, ki me tak mrzlo gleda,
Za pot naprej poguma imam premalo,
ker strah me je ledenega pogleda.

Če kaj ljubezni v srcu je ostalo,
od mraza umrla zadnja je beseda,
ko sem na pot postavila si ogledalo.

DRAGA – VIDA

nisem Lepa Vida
sem pa tiha, mračna
temna žalost

spet si spet mislin
zloba na tvoj
smile, najbrž

pridejo mi na pamet
slepotoj, najbrž
tvoja svara

Vinko Mölerudorfer

TAROK PRI MARIU

pridejo mi na pamet
slepotoj, najbrž
tvoja svara

pridejo mi na pamet
slepotoj, najbrž
tvoja svara

nisem tvoja Draga
sem pa solza
grenka, slana

hrepenenje me je zapustilo
osušilo, potopilo
tvojo radost

v čolnu praznem
veter poje
preč od naju
luna sveti
dež molče kaplja
na ude tvoje

VEČNI MLADENIČ

Dih doma je obesil v korak,
v naročje sozvočje tišin
za dežjem hiteč, ki ni bil oblak,
je zaplaval v temo skozi dim.

Raztreščeno gnezdo zdaj vase strmi
tramovi se rušijo v prah,
iz pernic pod mizo turobnost kriči,
skoz okna se plazita svinec in strah.

Na pragu razlite oči od takrat
preštevajo dneve solza,
otroci požirajo ključke od vrat,

razpadel je Kristus na dva.
V krogu sveta se odvija kvadrat,
neskončnost je smrt za oba.

DRAGA - 717D

DRAGA - 717D